

Cadența pașilor de gând

Daniel Vișan-Dimitriu

E-un susur al toamnei grăbite,
Sunt nori hotărâți să coboare,
Cadența e-o simplă-ntâmplare
În pași de culori diferite.

Ai mei îți mimează cadența
Și picură-n rânduri de dale,
Visez că te beau din pocale
Și-ți sorb, de prin ploi, existența.

Îți iei conștiința umbrelă
Și-n stropii striviți de sub tocuri
Îmi urlă speranțele-n jocuri
Din seri învelite-n dantelă.

Oraș cu lumini deformate,
Arginții din suflete stranii,
Un orb ce privește castanii
Și eu cu simțirile toate.

Treptat, o cadență din două
Se schimbă, dispare treptat,
Se pierde și, neașteptat,
Mai plouă, mă plouă, te plouă.